

Терміни проведення проекту

16.09. – подача заявок

17.09 – ознайомлення з метою та завданнями проекту.

18.09 – 18.11 – науково-дослідна робота студентів

19.11 – оформлення науково-дослідних робіт

07.12 – представлення робіт під час засідання клубу.

Керівники проекту:

викладачі Русіна Н.Г.,
Бусленко Г.М., Петрова О.М.,
Кийко Н.М., Лагоднюк Р.А.

Учасники: студенти других курсів

Рівненський державний аграрний коледж
Технічне відділення
Спеціальність “Землепорядкування”

М. Рівне
Вул. Коперника, 44
<http://rdak.edu.ua/>
<http://npcz-rivne.ucoz.ua/index/>

Телефон: 8 (0362) 26-59-23
Факс: 22-34-58
Ел. пошта: proverka@example.com

Як написати реферат ?

Реферат (від лат. - доповідаю) – доповідь на певну тему, що передбачає огляд відповідних літературних та інших джерел; виклад змісту наукової роботи, книжки, статті.

Композиція реферату повинна охоплювати такі обов'язкові компоненти:

1. *Вступ.* Містить короткі відомості про автора, назви і стислу оцінку робіт, що реферуються, формулювання мети реферату.
2. *Головна частина.* Її завдання полягає у вичерпному викладенні суті наукової інформації з теми. Може складатися з кількох глав або підглав, що залежить від теми, проблематики та обсягу матеріалу реферату.
3. *Висновки.* Їх викладають у формі міркувань, узагальнень, підсумування результатів виконаної роботи.

Обсяг реферату 5-10 сторінок друкованого тексту.

Робота над рефератом відбувається з дотриманням такого порядку:

1. Визначити тему.
2. Підібрати літературу: документи, першоджерела; монографії, довідники, збірники; газетні та журнальні матеріали.
3. Ґрунтовно вивчити літературу.
4. Скласти первісний варіант плану майбутнього реферату.
5. Виділити основні питання.
6. Систематизувати опрацьований матеріал.
7. Остаточо продумати та уточнити план реферату.
8. Обов'язково включити в план актуальність теми і її значення.
9. Написати реферат.

Рівненський державний
аграрний коледж
Технічне відділення
Спеціальність
“Землепорядкування”

«Моя маленька
Батьківщина –
.....»

Інтерактивний проект

Рівне 2014

Методичні вказівки з організації інтерактивного проекту

Грунтовий покрив як об'єкт землеко- ристування

Виконуючи соціально-економічну функцію, визначне місце і роль займає ґрунт у житті й діяльності людини.

У сільськогосподарському виробництві земля є не тільки матеріальною основою, але й активним учасником виробництва. Завдяки визначеним природним властивостям у цій галузі вона є не тільки загальною умовою праці, але й *основним засобом виробництва, предметом праці*. Обробляючи ґрунт як предмет праці, людина перетворює його в продукт праці.

Найважливішою рисою землі, яка зумовлює її роль як основного засобу виробництва, є *родючість*, якою володіє її верхній шар – ґрунт, який забезпечує земні фактори життя рослин. Родючість у великій мірі визначає собою споживчу вартість землі, її корисність і спроможність у поєднанні з працею бути джерелом одержання сільськогосподарської та лісової продукції.

До характерних рис землі порівняно з іншими засобами виробництва відноситься її *просторова обмеженість, сталість місцезнаходження і незмітність*.

Природні властивості ґрунтів залежать як від їх генетичних особливостей, так і від умов сільськогосподарського використання.

Останнім часом посилюється вплив людини на ґрунт, а разом з тим і на спрямованість процесів ґрунтоутворення та еволюцію ґрунтової родючості так званій культурний ґрунтоутворюючий процес. Його розвиток може проходити по-різному і неоднаково впливати на склад і властивості ґрунту. Тому культурний, орний ґрунт іноді називають ще й *дзеркалом господарської діяльності людини*.

МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ҐРУНТУ

Основним методом всіх ґрунтових досліджень є профільно-морфологічний метод. Він вимагає вивчення ґрунту в ґрунтовому розрізі з поверхні на всю глибину його товщі, послідовно, по генетичних горизонтах включно з материнською породою. Метод є ефективним способом пізнання властивостей ґрунту за морфологічними ознаками: глибиною й послідовністю залягання горизонтів, забарвленням, гранулометричним складом, структурою, складенням, новоутвореннями, включеннями тощо. Він є найголовнішим при проведенні польових ґрунтових досліджень і складає основу польової діагностики ґрунтів.

Відповідно до національного стандарту України ДСТУ 4288:2004 повна назва ґрунту (тип, підтип, рід, вид, різновид, розряд) визначається згідно з національною класифікацією за «Польовим визначником ґрунтів»

При визначенні стану родючості ґрунтів, під час моніторингу та агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення і створення ґрунто-агрохімічних баз даних класифікаційну належність ґрунту визначають згідно з ДСТУ 4362:2004

ґрунтознавство як самостійна галузь природознавства має свої методи дослідження. Основні з них розробив В. В. Докучаєв.

1. Порівняльно-географічний метод ґрунтується на залежності будови, складу і властивостей ґрунту від сукупної дії факторів ґрунтоутворення. В. В. Докучаєв зазначав, що зміна факторів ґрунтоутворення зумовлює зміну властивостей ґрунту. На основі цього він зробив висновки:

а) якщо фактори ґрунтоутворення на різних територіях однакові, то і ґрунт буде однаковий;

б) вивчивши фактори, можна передбачити, яким буде ґрунт на даній території.

Суть методу полягає в тому, що на даній території одночасно вивчають весь комплекс факторів ґрунтоутворення і детально самі ґрунти (їх будову, морфологічні ознаки, хімічний склад, фізико-хімічні властивості тощо). В результаті встановлюється залежність ознак або властивостей ґрунту від дії того або іншого фактора, від зміни факторів.

2. Метод стаціонарних досліджень полягає в систематичному спостереженні за будь-яким «елементарним» процесом у ґрунті, наприклад: зміна вмісту гумусових речовин протягом року, міграція хімічних елементів за профілем ґрунту тощо. На основі добутих даних встановлюють залежність морфологічних ознак і властивостей ґрунту від дії окремих факторів або їх сукупного впливу. Тому цей метод уточнює і доповнює дані, добути під час порівняльно-географічних досліджень.

3. Профільний метод застосовують у всіх ґрунтових дослідженнях. За цим методом ґрунт вивчають від поверхні на всю глибину до ґрунтоутворювальної породи. При цьому на профілі визначають межі генетичних горизонтів і описують їх морфологію.

4. Метод ключів, або опорних ділянок, дає змогу вивчати і наносити на карту ґрунти значних територій за порівняно короткий час і з незначними витратами коштів і матеріальних ресурсів.

Крім того, в ґрунтознавстві застосовують ряд інших методів, а саме: порівняльно-історичний, ґрунтових монолітів, ґрунтових лізиметрів, ґрунтово-режимних спостережень, балансовий, ґрунтових витяжок, аерокосмічний, радіонуклідний, експедиційний.

Стан ґрунтового покриву
_____ району,
_____ області

Вступ

1. Загальні відомості про район

2. Природні умови і ресурси:

2.1. Кліматичні умови

2.2. Рослинність і фауна

2.3. Рельєф

2.4. Ґрунтоутворні породи

2.5. Гідрографія і гідрологія

2.6. Господарська діяльність

3. Ґрунтовий покрив району

3.1. Сутність та характеристика ґрунтоутворних процесів

3.2. Склад та структура ґрунтів

3.3. Характеристика основних типів ґрунтів

4. Охорона ґрунтів

4.1. Якісний стан ґрунтів

4.2. Заходи з охорони земель та відновлення родючості ґрунтів

Висновки

Список використаних джерел